

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 91. Prædicantium Anglicorum motus contra Catholicos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII.
A. C. 1685.

§. XCI.

Prædicantium Anglicorum motus contra Catholicos.

Postquam Catholici in Anglia fidei sacre puritatem adversus Prædicantium calumnias vindicare intenti, librum sub titulo: *Catholica Romana fides male representata*, typis vulgaverant, mox Prædicantes Angli, atque inter eos præcipue Tillotsonus & Stillingsfletus de pinguedine sua & uxoribus actum rati, si ab avitæ Religionis lumine, falso impectæ errorum tenebræ abducerentur, hunc librum refellere, totis viribus adlaborabant, ipsum quoque Scherlocum impulerunt, ut coram plebæi Ordinis Senatu die vigesima nona Maij concionatus hæc effutiret: Non nego, aliquos Papistas aliquando fuisse, & esse posse bonos cives: ast certus sum, Papisticam religionem subditorum fidelitatem non docere. Anglus esse queat fidelis civis, non Papista, utique certi esse non possumus de eorum fidelitate, quorum Religio quodam casu docet rebellionem.

Tam effrons calumnia vehementer pupugit Catholicos, qui illico scriptam ediderunt apologiam, in qua ab ejusmodi calumniatoribus ad utrumque Parlamentum provocarunt, inter alia pa-
lam

lam contestati, suam religionem istius-Sæc. XVII.
 modi doctrinam non docere, seque pa- A. C. 1685.
 ratos esse omnem civicam fidelitatem
 Superioribus præstare, etiam cum vitæ,
 fortunarumque jactura. Fuisse sane, con-
 fitebantur, nonnullos in Romana com-
 munionē, qui contraria juramentis fi-
 delitatis, regibus præstandæ, scripsis-
 sent, sed eorum libros publice flammis
 fuisse exustos, & catholicos sæpius, cædes
 Regum ob hæresin excommunicatorum
 damnandas esse, uti adversas Dei &
 naturæ legibus, docuisse. Quin &
 agnoscere catholicos, quod Papa non
 habeat directam, aut indirectam in Re-
 gna, aut Principum jurisdictiones po-
 testatem, sic quidem ut vana foret di-
 spensatio, qua subditi juramento fide-
 litatis absolventur.

Nondum tamen his obstructa erant
 ora Prædicantium, qui suorum numero,
 & potentia, proin impunitate freti die
 sexta Julii binas Concionis, quam Scher-
 locus habuit, vindicias divulgant,
 quibus tamen Catholici scriptum apo-
 logeticum opposuere, demonstrantes,
 quod Ecclesia Romana, si semel ab omni
 errore fuit immunis, non potuerit defi-
 cere, nisi per apostasiam, hæresin, vel
 schisma, cum ergo nunquam ejusmodi
 criminum convinci potuerit, sed sem-
 per eadem, quæ olim fuit, manserit,

Sæc. XVII. Anglicana Ecclesia schismatis rea erit:
A. C. 1685. insuper anno sequenti in Regia Typo-
 graphia excusas sexdecim theses publici
 juris fecerant, a Calvinistis postulantes,
 ut singulas claris sacræ Scripturæ testi-
 moniis & verbis probarent: his pariter
 addiderunt libellum hujus tituli:
schismatis Donatistici & Protestantici Par-
allelismus, ubi demonstratum ibant, quod
 sicut olim Donatistæ, ita & nunc Pro-
 testantes in Anglia ordinent contra Ec-
 clesiam Episcopos, altaria erigant, om-
 nes Ecclesias apostasiæ accusent, cum
 nullis aliis in religione communicent,
 in causis Ecclesiasticis ab Ecclesiæ sen-
 tentia ad laicum Principem appellent,
 etsi interea Symbolum, aliqua Sacra-
 menta, liturgias, festa solemnia alia-
 que retineant, nihilominus ex S. Au-
 gustini sententia pro schismaticis haberi
 di. Porro præfatæ theses erant sequen-
 tes:

I. Scriptura est clara in necessariis
 ad Salutem, cuicumque eam sobrie
 scrutanti.

II. Sæcularis Princeps habet Spiri-
 tualem jurisdictionem, & autoritatem
 immediate sub & a Deo.

III. Justificatio per solam fidem (quæ
 est persuasio, quod sis justificatus) sana
 doctrina est.

IV.

IV. Substantia panis, & Vini remanent post Consecrationem. Sæc. XVII.
A. C. 1685.

V. Præsentia Domini in & cum Sacramento, solum in influxu gratiæ consistit, & tantum ad fideles pertinet.

VI. Adoratio Sacramenti (id est Salvatoris sub speciebus panis & vini) est Idololatria.

VII. Christianus, quando communicat, debet recipere duas species.

VIII. Votum Castitatis absque culpa potest violari.

IX. Christiana perfectio omnibus est præcepta.

X. Quælibet anima statim post mortem defertur vel in Cælum, vel in Infernum.

XI. Petitiones intercessionum in Cælis Beatorum magis superstitiosæ sunt, & adversæ mediatorio Christi officio, quam petitiones precum Sanctorum in Ecclesia militante.

XII. Veneratio Crucis, Reliquiarum, Imaginum Christi, & Sanctorum (eo honoris gradu, quo prosequimur Evangelia, ea osculantes, & per ea jurantes) præterea Altarium, & cæterorum Sacrorum utensilia, est Idololatria.

XIII. Papa est Antichristus.

XIV. Omnes Preces, & sacræ Liturgiæ debent fieri ea lingua, quæ vulgaris est, & intelligenda cuicumque auditori.

XV.

Sæc. XVII. XV. Societas Christianorum voluntarie se separantium ab aliis Christianis Societatibus, earumque Doctrinam & ritus condemnans, & destituta Visibili Communione cum illis in Eucharistia, sacris cætibus, & publicis devotionibus, esse potest, non obstante ista separatione, mysticum Christi membrum in Communione Catholica, & pars Catholicæ Ecclesiæ.

XVI. Totius Ecclesiæ Catholicæ Clerus potest deficere a fundamento fidei & Sanctitatis, quando interea laici in hac vel illa natione illud servant, detegunt Clericorum Apostasiam, eos ministerio privant, assumentes sibi Doctores, qui nullam aliam habent vocationem, aut missionem.

§. XCII.

P. Paschasius Quesnellus e Galliis Bruxellas profugus.

Vid. supra l. 207. §. 76. p. 225. t. 64. Lettr. Theol. & Hist. sur le Jansf. pag. 129. Postquam in comitiis Oratorii Beruliani ante triennium omnibus eisdem Congregationis Sacerdotibus iunctum fuerat, ut edicto subscriberent, vi cuius in scholis suis Jansenismum a Pontificibus damnatum ac rejectum rejicerent, præter alios P. Paschasius Quesnellus vehementius reclamabat, subscribere recusans, eoquod hoc edictum